

சிவனருள் வேட்டல்

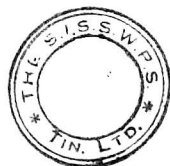
ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை

1947

உரிமை }
ஆக்கியோருடையது }

விலை அறு 8

Printed at the Sadhu Press, Royapettah, Madras.

P. I. C. No. M. S. 115—Copies 500—20-1-1947

அணி ந்துரை

எனது வாழ்க்கை பலதிற ஆராய்ச்சிகளைக் கண்டது ; இப்பொழுதுஞ் சில ஆராய்ச்சிகளைக் கண்டுவருகிறது. இவற்றுள் ஒன்று பாழைப் பற்றியது.

யான் இளமையில் சிவ தூல்களைப் பயின்றேன். அப்போதே சிவம் பாழ் என்ற உணர்ச்சி என்பால் அரும்பியது. அவ்வுணர்ச்சி, பலதிற இயக்கங்களில் ஈடுபட்ட என் மனத்தில் வளர்ந்தே வந்தது. இப்பொழுது அது கூர்ந்து விளங்குகிறது. விளக்கத்துக்குப் பாழ் ஆராய்ச்சி துணை நின்றது.

பாழைக் குறித்து ஈண்டுப் பேராராய்ச்சி சிகழ்த்தவேண்டுவதில்லை. அதுபற்றி இந்நூல் முதற் பாட்டில் ஒரு சிறு குறிப்பு மிகச் சுருங்கிய முறையில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிவம் என்னும் பாழ் தன்னளவில் நிற்கவில்லை. அஃது இயற்கைக் கூறுகளாக இறங்கியுள்ளது. இயற்கைக் கூறுகளினின்றும் காவிய ஓவியங்கள் வடிகின்றன. இம்மூன்று நிலைகளையும் இந்நூற்கண் காணலாம்.

பாழ் ஆராய்ச்சி சிவத்திற் சென்றது. சிவம் தன்னைப் பாட என்னைத் தூண்டியது. பாடல் எப்படி அமைந்தது? தத்துவப் பாடலாக அமைந்தது ; பாட்டுப் பாடலாக அமையவில்லை. தத்துவப் பாடலுக்கும் ஒருவித மரபு உண்டு. அம்மரபையொட்டியாதல் இந்நூல் அமைந்ததோ? பிழை பொறுக்க.

இராயப்பேட்டை }
5—1—1947 }

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

17 JAN 1950

சிவன்:ருள் வேட்டல்

க. கடந்த நிலை

சிவமென்னும் பொருளேநீ திகழுமிடந் தேடித்

திரிந்தலைந்தேன் சிந்தையிலே செப்புதற்கும் எளிதோ
நவகலையைப் பழங்கலையை நாகரிகக் கலையை

நாடோறும் ஆய்ந்துவந்தேன் நண்ணியதொன் நிலை
தவமுயற்சி உளங்கொண்டேன் சமயவழிக் கற்றேன்

தாக்குபுலன் மனங்காரணம் தணந்துதணந் தழியப்
புவனமெலாம் படிப்படியே பொன்றவெறும் பாழாய்ப்

பொலியுமுன்றன் உண்மைநிலைப் புனிதமுணர்ந் தேனே. க

க. நவகலையை - புதுக்கலையை. நண்ணியது - கிட்டியது ;
அடைந்தது. தணந்து தணந்து - நீங்கி நீங்கி ; பிரிந்து பிரிந்து.
பொன்ற - அழிய ; மறைய.

பாழ் என்னுஞ் சொல் ஆராய்ச்சிக்கு உரியது. அதற்கு வெறுமை,
இன்மை, ஒன்றுமற்றது, சூன்யம் என்று பொருள் கூறிவிடலாம்.
இவை அகராதிப் பொருள்கள். 'பாழ்' ஆழ்ந்த பொருளுடையது.
அது தத்துவ உலகில் பதிந்து கிடக்கும் ஒன்று ; காலத்துக்கேற்ற
பொருள் விளக்கத்தை வழங்குந் தன்மை வாய்ந்தது. இத்தகைய ஒன்று
ஆராய்ச்சிக்கு உரியதன்றோ ?

பாழ் உள்ளதா ? இல்லதா ? என்பது சிந்திக்கற்பாலது. 'பாழ்
உள்ளது ; ஆனால் நாமரூபமற்று ஒன்றுமில்லாமற் கிடப்பது' என்று
கூறுவோரும் உளர். 'பாழ் உள்ளதே அன்று ; ஒன்றும் அற்றதே'
என்று கூறுவோரும் உளர்.

அருவல்லை உருவல்லை அளவெல்லையல்லை

ஆதியல்லை அந்தமல்லை அகண்டவெறும் பாழ்நீ
மருவுமுன்னைப் படைப்பதெது? மாண்புடைய சிவமே
மன்னுமுன்றன் பாழ்வெளியில் மாநிலங்க ளெல்லாம்
அருவுருவாய் ஆங்காங்கே அமைந்தமைந்து கோட்டில்
அசைந்தசைந்தே இயங்கிவரும் அதிசயந்தா னென்னே
ஒருபெயரும் ஒன்றுமில்லா உனையுஞ்சிவ மென்றே
உரைத்துவிட்டார் புலவரநாள் ஒதுகின்றேன் அதையே.உ

வடிவமிலா உன்முன்னே வடிவுலக மெல்லாம்

வடிந்துநிற்குந் திறமென்னே! வயங்குமவை இலையேல்
திடமுடனே உனதிருப்பைத் தெளியவழி யுண்டோ?
செகழுழுதும் உன்பெருமை தெரிவிக்குங் கழகம்

விஞ்ஞான உலகில் பாழ் (சைபர்) பல பொருள் பெற்றுள்ளது. ஈண்டைக்கு விரிவு வேண்டிவதில்லை. ஈண்டு ஒன்று குறித்தல் சாலும். அஃது ஒரு நிலையில் உள்ளதாய் மற்றொரு நிலையில் இல்லதாய் இருப்பது பாழ் என்பது. பாழ் உள்ளதாய் இல்லதாய் இருப்பது என்று இக்கால விஞ்ஞான உலகங் கருதுகிறது.

பாழ் பொருண்மை உடையது; பொருண்மை யற்றதன்று. அது நாமரூபங் கடந்ததாய், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டதாய் இருப்பது. இங்கே பாழ் என்பது கடவுளின் நாமரூபமற்ற நிலையைக் குறிப்பதென்க. இது நமது நாட்டுப் பண்டை மூதறிஞரால் சொரூபமென்றும், கிர்க்குண மென்றும் வழங்கப்பட்டது. 'பாழ்' இந்நூற்கண் பலவிடங்களில்வரும்.

பாழ் கடவுளின் உண்மைநிலை என்றபடி.

உ. பாழ் அளவு கடந்தது; எல்லை கடந்தது (∞ Infinite).
மருவும் - (உணர்வில்) தோன்றும். மன்னும் - நிலைத்திருக்கும். அரு
வுருவாய் - அருவும் உருவுமாகி. கோட்டில் - கியதியில்.

ஈ. வயங்கும் - விளங்கும். உலகம் இல்லையாயின் உனது
இருப்பை உணரல் இயலாது என்றபடி. உலகின் இன்றியமையாமை
யைக் கூறியவாரும். காண் அதற்கும் - காணக்கூடியதாயுள்ள உலக

‘கடியதனை’ என்றுசிலர் காய்கின்றார் அறிவோ ?

காணதற்கும் உனக்குமுன் சார்புரைக்குங் கலைகள்
‘படியுலகம் கழக’மென்று பகர்ந்தவரே பெரியோர்
பாதமலர் பணிபுரியப் பரசிவமே அருளே. ௩

செம்பொருளே பாழென்றால் சிரித்திகழ்வேவர் உளரே
சிரித்திகழ்வேவர் விஞ்ஞானச் சிந்தைபெறல் அழகே
ஐம்பொருளே ஆராய்ந்தோர் அவற்றினுக்கும் பாழே
ஆதரவென் றறுதியிட்டார் அமையுலகம் வாழ
வம்புரைகள் வழக்குரைகள் வசையுரைகள் வேண்டா
வளர்விஞ்ஞான வழிப்பாழின் மாண்புணரல் நன்று
வெம்புளத்தில் விளங்காத விமலபர சிவமே
விஞ்ஞானம் உலகமெங்கும் மிகவளரச் செய்யே. ௪

ஒன்றிரண்டாய் மென்மேலும் உயர்ந்துசெல்ல மரீபே
ஒன்றுதிக்கும் இடமெங்கே ஒன்றுமிலாச் ‘சைபர்’
ஒன்றுடனே அதுசேரச் சேரஒரு பத்தாய்

ஒருநூறாய்ப் பெருகுமுறை உள்ளங்கைக் கனியே
ஒன்றினுக்கு முன்பின்னே உயிர்ப்பளிக்குஞ் ‘சைபர்’
உண்மையென்றும் பொருண்மையென்றும் உணர்த்திவிட்
நன்றுடைய உன்பாழோ நானுந்தால் விளங்கும் டார் கணிதர்
நாதாந்த ஞானவித்தை நண்ண அருள் சிவமே. ௫

மென்னுங் கழகத்துக்கும். உலகைக் ‘கடி’ என்றவரைப் பார்க்கினும்,
அதைப் ‘படி’ என்று சொன்னவர் பெரியோர் என்க.

௪. செம்பொருளே - சிவமே. ஐம்பொருள் - பஞ்சபூதம். அறுதி
யிட்டார் - முடிவு செய்தனர் ; உறுதிப்படுத்தினர். விஞ்ஞான - விஞ்
ஞான வித்தையின்.

௫. ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு...பத்து...நூறு...ஆயிரம்
என்று உயர்ந்து செல்லுதல். சைபர் - பாழ். சைபர் ஒன்றுக்கு
முன்னும் பின்னும் நின்று அதைப் பொருளாக்குவது என்றபடி.
பொருண்மை - பொருளுடையது. நான் - முனைப்பு ; அகங்காரம்.

உ. கலந்த நிலை

மாளாத வெளிப்பாழே மயங்கா தென்றும் . .

வாழ்சிவமே தனித்துமட்டும் வளர்கின் றுடையோ
கோளான பரிதிமுதற் குலங்க ளெல்லாம்

குலவிஒளி பெறக்கலந்து கூடி யென்றும்
மீளாமல் அங்கங்கே மேவி மன்னும்

மேன்மையினை எம்மொழியால் விளம்ப வல்லேன்
வாளாநீ இருப்பதில்லை மலர யாவும்

வரையாத அருள்பொழியும் வள்ளல் நீயே.

க

எவ்வுலகுந் தளராமல் இனிது வாழ

எங்கெங்கும் நீங்காமல் இருக்கும் ஒன்றே
எவ்விதைக்கும் வித்தாகி எழும்பி நோக்கும்

எம்முனைக்கும் முனையாகி இயைந்த தேவே
எவ்விடத்தும் உனையன்றி என்ன உண்டே

எவ்வனுவும் உனையிழந்தால் இயங்கும் கொல்லோ
எவ்வுயிர்க்குந் தாயான இறையே உன்னை

எவ்வாறு மறந்துய்வேன் ஏழை யேனே.

உ

சுடராகி ஒளிகாலுஞ் சோதி நீயே

சுருள்முகிலாய் மழைபொழிநீர்ச் சுரங்கம் நீயே

அடரோங்க லாய்நிற்கும் அமைதி நீயே

அணிவனமாய் அனல்தணிக்கும் அணங்கு நீயே

க. பரிதி - சூரியன். குலவி - மகிழ்ச்சியொடு விளங்கி. வாளா -
சுமமா. வரையாத - வரம்பில்லாத ; எல்லையில்லாத.

ங. காலும் - உமிழும்; கக்கும். அடர் ஒங்கலாய் - அடர்ந்த மலையாய். அணங்கு - தெய்வம் (வன அணங்கு - வனதேவதை).

படராகி வயலுமிழும் பசுமை நீயே

பாலையாய் வெள்ளிகொழி பான்மை நீயே

கடலாகி அலைஒலிக்குங் கவிதை நீயே

கலந்தெங்கும் அருள்சிவமே கடவுள் நீயே.

ந

மரப்பசுமை தழைதழைத்து வழங்குங் காட்சி

மாடுகன்று நிழலினிலே வளரும் காட்சி

பரப்புடைய மலர்க்கேணி பார்க்குங் காட்சி

பாண்மிறுத்தும் வண்டினங்கள் பறக்குங் காட்சி

வரப்பினிலே மான்துள்ளி மருளுங் காட்சி

மயிலாலக் குயில்கூவி மகிழுங் காட்சி

சுரப்புடைய அன்பரினஞ் சூழுங் காட்சி

துரியசிவ நின்காட்சி தூய தன்றே.

ச

வெட்டவெளி யாய்க்கிடக்கும் விமலத் தேவே

விரிஇயற்கை வடிவாக விளங்கு கின்றாய்

கட்டமின்றி வழிபாடு காண லாகும்

கண்ணிருந்துங் குழியில்விழுங் கருத்தென் னேயோ

கெட்டகலை அரசியலுங் கிளர்ச்சி செய்து

கீழினத்தைப் பெருக்குவித்த கேட்டி னாலே

வட்டமிடும் அஞ்ஞானம் வறண்டு போக

வள்ளலருள் மக்களாய்ந்து வாழ நன்றே.

ரு

ந. படர் - படர்தல்.

ச. வளரும் - தங்கும் ; மகிழும் ; உறங்கும் என்னலுமாம். பாண்
மிறுத்தும் - பாட்டிசைக்கும். ஆல - ஆட.

ரு கவ்டமில்லாமல் வழிபாடு செய்யலாமே என்றபடி.

௩. திருக்கூத்து

செழுமியற்கைக் கசைவில்லை சிவமேநின் வெளிகிலைக்கும்
எழுமசைவு சிறிதுமலை இரண்டுமொன்றாய்க் கலந்துநிற்கும்
அழகினிலே அசைவுநிகழ் அதிசயமே அதிசயமாம்
தொழுதுய்ய உலகமெலாம் தொல்லசைவு தோன்றியதோ. க

அசைநுட்பம் தெளிஅறிஞர் ஆனந்தக் கூத்தென்பர்
இசைவிரவும் அக்கூத்தோ இறவாத மெய்க்கூத்து,
திசையுலகம் எல்லாமும் திகழவைக்குந் திருக்கூத்து,
தசையுடலம் இல்லாத தற்பரநின் அருட்கூத்தே. ௨

மலைவளர மரம்வளர மாவளர மக்களுடன்
கலைவளரக் கடல்வளரக் கதிர்மதியம் தாம்வளர
ஒலிவளர உயிர்வளர உண்மைநெறி வளரஎன்றும்
அலகிலொளி சிவமேநீ ஆற்றுகின்றாய் அருட்கூத்தே. ௩

சிவமேநின் அருட்கூத்து சீவகலை உயிர்க்கூத்து
தவமேசெய் உயிரையெலாம் சாந்தவெளி சேர்ப்பிக்கும்
பவமேசெய் உயிரையெலாம் படிப்படியே துலக்குவிக்கும்
அவமேசெய் மாக்களையும் அகல்வதில்லை திருக்கூத்தே. ச

க. இயற்கை சடம் (matter). சடத்துக்கு இயல்பாகவே
அசைவு - இயக்கம் (motion) கிடையாது. சிவத்தின் கடந்த நிலையில்
இயக்கம் கிடையாது. இயக்கம் எப்பொழுது ஏற்படுகிறது? சட
சிவ (அறிவு) கலப்பில் இயக்கம் ஏற்படுகிறது. இக்கலப்புத் தோன்
றியது எப்பொழுதோ தெரியவில்லை. தொல் - பழமை. அசைவு
தோன்றிய காலம் தெரியாமைமால், 'தொல் அசைவு' என்னப்பட்டது.

உ. விரவும் - கலக்கும்.

௩. மா - பறவை விலங்கு முதலியன. அலகு இல் - அளவில்லாத.

தார்வினோடு வேறுசிலர் தனிமதியால் கண்டவொரு
கூர்தலறம் வளரஉன்றன் கூத்துதவல் அவரறியார்
தேர்தலுள வாசகனார் தெரிவித்தார் அந்நாளில்
கூர்தலறம் என்செய்யும் கூத்திலேயேல் பரசிவமே.

டு

சு. சிதம்பரம்

சிற்பரமே ஆடுமிடம் சிதம்பரமென் றறையும்

தெய்வமறை மொழியினிலே சிந்தனைவைத் தாழ்ந்தேன்
சொற்பதங்கள் கடந்தவெளி சுத்தசிதம் பரமாய்த்

தொல்லுலக மெல்லாமும் இயற்கைசிதம் பரமாய்ப்
பொற்புடைய பொழிற்றில்லை சிற்பசிதம் பரமாய்ப்

பொலிவகையை யானுணரப் பூத்ததுன்றன் அருளே
எற்புடைய பிறவிதந்தாய் இவ்வுணர்வை ஈந்தாய்

என்னகைம்மா றியற்றவல்லேன் ஏழைமகன் யானே.

க

மூவிதமாஞ் சிதம்பரத்தில் முன்னையது நெஞ்சில்

முன்னுதற்கும் முடியாது மூலஅடை வென்றும்
தேவியற்கைச் சிதம்பரமும் தில்லைச்சிதம் பரமும்

தியானவழி பாட்டினுக்குச் செம்மையன வென்றும்
பாவிமனக் கட்டவிழப் பரம! உளங் கொண்டாய்

பாலளித்த தாயினிலும் பரிவுடைய தாயே
ஆவியெனுங் கொடிபடர அணிகொழுகொம் பானாய்

அருள்நினைக்க அகங்குழைய அருள்வேண்டும் அருளே. உ

டு. தார்வின் - டார்வின். கூர்தல் அறம் - உள்ளது சிறப்பது
(Evolution).

க. சிற்பரமே நீ ஆடுமிடம். ஏற்பு - என்பு.

உ. முன்னுதற்கும் - நினைப்பதற்கும். மூல அடைவு - எல்லா
வற்றிற்கும் மூலமாக உள்ள இறுதி கதி; சிவகதி. தே இயற்கை -
தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இயற்கை.

தில்லையிலே சிறப்பருச் சிதம்பரத்தைக் கண்டேன்
 'தெய்வமறை நூலெனவே திகழ்வதனைத் தேர்ந்தேன்
 கல்லன்று மண்ணன்று கட்டிடமு மன்று

காகிதமும் கறுப்பெழுத்துங் கட்டிடமும் நூலோ
 நல்லசெம்பொன் பணியானால் நமுகிவிடும் பொன்னே
 நானிலமும் பொன்மறந்து பணியென்றே நவிலும்
 புல்லுமுரு முகிழ்த்தவுடன் பொருட்பிண்டம் மறைவே
 புந்திஇவை பொருந்தஅருள் பொழிந்தசிவம் வாழி. ௩

சிதம்பரநூல் சிறப்பமறை தில்லையிலே பயின்றேன்
 திகழ்முன்று காண்டங்கள் தெளிவுறவே முயன்றேன்
 பதங்கடந்த வெளிகுறிக்கும் ஞானசபை ஒன்று
 பற்றியற்கைப் படிவிலெழும் பரம்பரக்கூத் தொன்று
 சிதம்பரியுங் கருஇயற்கைச் சிவகாமி ஒன்று
 சிவகாமி அடிபணியத் திருக்கூத்துக் காட்டும்
 மதங்கலவாத் திருக்கூத்து ஞானவெளி கூட்டும்
 மனமிவைகள் மருவஅருள் மாதேவா வாழி. ௪

தில்லையெனும் பதியிலேயேல் சிதம்பரத்தின் துட்பம்
 தெரிவிக்குங் கருவியொன்று செகத்தினிலே உண்டோ
 தில்லையிலே சிதம்பரத்தைத் தியானித்து வந்தால்
 சித்தமலர்ச் சிதம்பரத்தின் திறமுணர லாகும்

௩. பணி - ஆபரணம். புல்லும் - சேரும் ; பொருந்தும்.
 ஒன்று பிண்டமாகக் கிடக்கிறது. பின்னே அதில் ஏதோ ஒன்று
 பொறிக்கப்படுகிறது. பொறி எழுந்ததும் மக்கள் கருத்தப் பிண்டத்
 தின்மீது செல்வதில்லை ; பொறிமீதே செல்லும். அவர்தங் கருத்தில்
 பிண்டம் இல்லை என்றவாறு.

௪. இயற்கைப் படிவில் - இயற்கைக் கலப்பில் ; சேர்க்கையில்.
 பரம்பர கூத்து - மென்மேலும் வளர்ந்து செல்லுதலையுடைய நடனம் ;
 முத்திக்கு ஏதுவான நடனம் எனினுமாம். சிதம் - ஞானம்.

தொல்லுலக மெல்லாமும் சிதம்பரமாய்த் தோன்றும்
 சோதர அன் பேளங்கும் சுரந்தெடுக்கும் பெருக்கே
 எல்லையிலாப் பாசிவமே இடுக்கணுதும் என்னுள்
 இவைபடிய அருள்புரிந்தாய் எவ்வருளும் நினதே. (ரு)

ரு. கூத்துன்

கூத்தில் வெளியே பரசிவமே கூத்தைக் கொண்டாய் இயற்கை
 கூத்த னாகி வந்திலையேல் குலனி உலகம் மலருங்கொல் [யிலே
 கூத்தின் நிகழ்ச்சி எங்கெங்கும் கூர்தல் ஒம்பும் அறமென்று
 கூர்த்தமதியர் கூறியசொற் குணத்தை உணர்ந்தேன் அருளாயே.
 அன்றை இயற்கை யுடன்கலந்தே அப்பா அன்பால் ஆடுகின்றாய்
 மன்னஉலகை விரிக்கின்றாய் மாண்பை உணர்ந்தோர்க் கின்பூட்டி
 உன்ன அரிய வெட்டவெளி ஒன்ற உதவி புரிகின்றாய்
 என்று முழங்கும் மறைபுள்ளம் எளியேன் உய்ய அருளாயே.
 வானக் கோள்கள் வையமெலாம் வட்டமிட்டுச் சுழல எங்கும்
 ஞான நடனம் ஆற்றுகின்றாய் நாத உண்மை அதைத்தில்லை
 ஞான சபைக்குஞ் சிவகாம ஞானத் தாய்க்கும் இடையாடக்
 கான உருவ ஒவியமாய்க் கண்டோர் எவரோ அவர்வாழி. ௩
 தில்லைப்புவியூர் அடைந்து நின்றேன் திருக்கூத் தப்பா உருக்கண்
 கல்விக் கீரன் அம்மையார் கடந்தான் மூலன் குமரகுரு [டேன்

ரு. சோதரம் - சகோதரம்.

க. கூத்துஇல் - கூத்தில்லாத் ; அசைவில்லாத் ; இயக்கமற்ற.

உ. வெட்டவெளி ஒன்ற-வெட்ட வெளியாகிய பாழில் ஒன்றுபட்ட.

௩. கோள்கள் - கிரகங்கள். வையம் எல்லாமும் - இவ்வுலகம்

முதலிய எல்லா உலகங்களும். கானம் - இசை. கான...கண்டோர் -
 இசை வடிவச் சித்திரமாப்ச் செய்தவர். அதை...இடை ஆதம்படி...
 ...கண்டோர்.

சொல்லின்மன்னர் பாட்டமிழ்தம் சுரக்கும்உள்ளத்தவனானேன்
கல்லிற் கடிய கரணமெலாங் கரைய வெள்ளம் விழுங்கியதே. ச
ஆடு கின்றாய் பெரும்புலியூர் ஆடு கின்றாய் நெஞ்சமலர்
ஆடு கின்றாய் கலந்தெங்கும் ஆடு கின்றாய் கரந்தெங்கும்
ஆட வில்லை கடந்தநிலை ஆடல் நிலையே அருள்வைப்பு
வாடு கின்றேன் நடராச வள்ளல் அருளாய் அருளாயே. ௫

ச. 'தாளொன்றால் பாதாளம் ஊடுருவத் தண்விசம்பில்,
தாளொன்றால் அண்டங் கடந்துருவித் - தோளொன்றால், திக்கனைத்தும்
போக்குந் திறற்காளி காளத்தி, நக்கனைத்தான் கண்ட நடம்'—நக்கீரர்.

'அடிபேரிற் பாதாளம் பேரும் அடிகள், முடிபேரின் மாமுகடு
பேரும் - கடகம், மறிந்தாடு கைபேரில் வான்திசைகள் பேரும், அறிந்
தாடும் ஆற்றா தரங்கு'—காரைக்காலம்மையார்.

'தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடும்
அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாய், ஊன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற
திரோதமுத்தி, நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு'—மனவாசகங்கடந்தார்.

'அம்பல மாவது அகில சராசரம், அம்பல மாவது ஆதிப் பிராண்டி,
அம்பல மாவது அப்புத்தி மண்டலம், அம்பல மாவது அஞ்செழுத்
தாமே'—திருமுல்லை.

'பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும், நாமநீர் வரைப்பி னானில
வளாகமும், ஏனைய புவனமும் எண்ணிங் குயிருந், தானே வகுத்ததன்
தமருகக் கரமே, தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி, அனைத்தையும்
காப்பதன் அமைந்தகைத் தலமே, தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல
கடங்கலும், மாற்றுவ தாரழல் அமைத்ததோர் கரமே, ஈட்டிய வினைப்
பயன் எவற்றையு மறைத்துநின், றாட்டுவ தாகுநின் ஊன்றிய பதமே,
அடுத்தவின் னுயிர்கட் களவில்பே ரின்பம், கொடுப்பது முதல்வரின்
குஞ்சித் பதமே'—குமரகுருபரர்.

'குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்,
பணித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீ றும், இனித்த
முடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால், மனித்தப் பிரவியும்
வேண்டுவ தேஇந்த மாநிலத்தே'—திருநாவுக்கரசர். கல்லின் -
கல்லினும் ; கல்லைப் பார்க்கிலும்,

சுர. சிவம்

தெய்வம் ஒன்றெனச் செப்பா மறையிலே
தெய்வம் ஒன்றெனச் செப்பா உலகிலே
தெய்வம் ஒன்று சிவமெனத் தேர்ந்தனர்
செய்ய மேனித் திறமுணர்ந் தோர்களே.

க

சிவமே ஒன்று செகம்பல பேரினால்
கவலை நீக்க வழிபடல் காட்சியே
தவத்தில் நின்றால் சமநிலை கூடியே
சிவமு மாதல் தெளிவில் விளங்குமே.

உ

சீல நுட்பஞ் செறிந்தவர் சிந்தையில்
சீல மேசிவ மென்று தெரித்தனர்
சீல மேசிவ மேஎன நோற்பவர்
சீல ராகிச் சிவகதி சேர்வரே.

ஈ

செகத்தி லெங்குஞ் சிவப்பெய ராலெயே
அகத்திற் பூசை அலர்ந்தது முன்னாள்
புகுத்தி விட்டனர் பல்பெயர் பின்னாள்
செகுப்பின் அப்பெயர் சேர்வ தொருமையே.

ச

சிவசிவ என்றிடில் தீமை யொழியும்
சிவசிவ என்றிடில் சித்தம் துலங்கும்
சிவசிவ என்றிடில் சீலம் பெருகும்
சிவசிவ என்றிடில் சேர்க்குஞ் சிவமே.

ரு

எ. உருவம்

எப்பொருட்கும் எட்டாமல் இலங்குவதும் அருளே
 இயற்கையுட லாக்கியெங்கும் இயங்குவதும் அருளே
 தப்புயிரை நீங்காமல் தாங்குவதும் அருளே
 தவவீரர் ஓவியத்தில் தங்குவதும் அருளே
 எப்படியும் நினைந்தாலும் அப்படியே யாகி
 எழுந்தருள உளங்கொள்ளும் எளியவனே உன்னை
 இப்படியன் அப்படியன் என்றுரைத்தல் அழகோ
 எப்படியும் நீவருவாய் இயம்பரிய சிவமே.

க.

அருவென்பர் உருவென்பர் அகண்டவறி வென்பர்
 அத்தனையும் உனக்குள்ள அருள்நிலைகள் அப்பா
 பெருவுலகில் தத்துவங்கள் பேச்சாகிப் போச்சே
 பேச்சுலகம் பெரிதாகிப் பேயுலக மாச்சே
 உருவுலகில் மனமுடையார் உருக்கடந்த நிலையை
 உன்னுதலும் ஆகாதென் றுருக்கொண்டாய் சிவமே
 கருவுலகைக் கடப்பதற்குக் கருவி அது கண்டேன்
 கருணைமுதல் நீயன்றே காலடைந்தேன் அருளே.

உ

இயற்கையுடன் நீ இயங்கும் இயல்பினை அந் நாளில்
 இயற்புலவோர் ஓவியமாய்க் காவியமா ஈன்றார்
 முயற்சியிலே அவ்வுருவை முன்னிவழி பட்டேன்
 முன்னவனே பொன்னவனே முத்திமுழு முதலே
 பயிற்சியிலே உனதயற்கைப் பண்பையுணர்ந் தேனே
 பரம்பொருளே உருவினிடம் படிந்தபரி சென்னே
 செயற்கையிலே கிடப்பவர்கள் திருவுருவப் பூசை
 செயவேண்டும் செயவேண்டும் திருவருள்செய் சிவமே.

ங

மின்னொன்று குவைநிறங்கள் பலமேய்தல் போல
 மிளிர்சிவமே ஒன்றேநீ மேவுமுரு பலவாம்
 நின்னருளைப் பெண்ணென்றார் நிறணிந்த சித்தர்
 நீலவடி வாக்கியதை நிறுவிவிட்டார் சிற்பர்
 முன்னுமடி ஒளிகளையும் முத்தொழிலை முயக்கி
 மும்மூர்த்தி உருவெடுத்தார் மூதறிவுப் பித்தர்
 இன்னவழிப் பலமூர்த்தம் இறங்கினவே யாவும்
 எழிற்கலைகள் இவ்வுணர்வை எழுப்பியதும் அருளே. ச

கலைபிறக்குந் தாயகமுன் கலந்தநிலை இந்தக்
 கருத்தறிய அருள்சுரந்த கற்பகமும் நீயே
 கலைவழியைக் கடைப்பிடித்தால் கலந்தநிலை தோன்றும்
 கலந்தநிலை தோன்றிவிடின் கடந்தநிலை புலனும்
 கலைகளொலாம் அந்நிலையில் கற்பனையாய்ப் போகும்
 கலைவழியே நிற்கநிற்கக் கற்பனைகள் தெரியும்
 கலைவிடுத்துக் கற்பனையைக் கழறலறி யாமை
 கடைக்காலாம் கலைவளரக் கருணைபுரி சிவமே. ரு

அ. கலை உருவம்

சடைமுடியின் பொன்னொளியும் தண்மதியின் வெண்ணிலவும்
 அடைஉதடு விடுகளியும் அணிகண்ட நீல்மணியும்
 உடற்பவள மணிக்குழம்பும் உமைபசுமை மரகதமும்
 கடைப்பட்ட நாயனையேன் கண்கருத்தைக் கவர்ந்தனவே. க

ச. மின் - மின்னல்; மின்சாரம். குவை - மூடி; பல்பு.
 முன்னு...முயக்கி - (அன்பர்கள்) நினைக்கும் உன் திருவடி ஒளியி
 னின்றும் எழும் (படைத்தல் - காத்தல் - அழித்தல் என்னும்) மூன்று
 தொழிலைத் தொடர்புபடுத்தி.

க. அடை - பொருந்தும். உதடு கொவ்வைக்கனி போன்றதென்க.

முக்கண்ணும் நாற்கரமும் முரண்திரண்ட எண்டோளும்
அக்கிரம முயலகனை அழுத்துமொரு சேவடியும்
எக்கணமும் உயிர்க்கருள எடுத்தையர் திருவடியும்,
சிக்கறுத்தென் சிந்தனையைச் சீர்செய்யப் புகுந்தனவே. உ

கங்கையுடன் சின அரவும் கலைமதியும் அணிமுடியும்
பொங்குதிரு நீற்றொளியும் பொலிவுசெறி குண்டலமும்
சங்கெலும்பு மாலைகளும் தனித்தமலர் மாலைகளும்
மங்குமென துள்ளத்தின் மாலழிக்க வந்தனவே. ஈ

மருள்மதனை எரிவிழியும் மறைபேசுந் திருவாயும்
உருள்யமனை உதைகளும் ஒருத்தனழ மிதிகா லும்
இருள்மலிமூப் புரமழிய எரியுமிழுங் குறுகையும்
பொருள் விளக்கும் அருட்டிறங்கள் புனியுய்யப் பிறந்தனவே. ச
தலையினிலும்* உடலினிலும் கையினிலும் காலினிலும்
அலைபணத்துப் பாம்பணியும் அடுபுலிதோல் அரையுடுப்பும்
கொலையனை உரிப்போர்வும் கொம்பெருது வாகனமும்
குலையகத்தை நிலைப்பிக்குங் குணவீரக் குறிப்புகளே. னு

க. உருவப் பயன்

செஞ்சடை நோக்க நெஞ்சில் சிந்திதும் அமிர்த தாரை
கங்கையின் காட்சி யாலே கரைந்திடுஞ் செருக்கின் மூலம்
திங்களை உன்னத் தோன்றும் சித்தினுக் கழிவ தின்மை
அங்கண! நுண்மைத் திண்மை அருட்குறி கொண்டாய்போற்றி.

ஈ. மால் - மயக்கத்தை ; இருளை.

ச. மதனை - காமனை. ஒருத்தன் - இராவணன்.

ஐ. பணத்து - படத்தையுடைய.

க. சித்தினுக்கு - அறிவினுக்கு (அழிவது சடம்). நுண்மைத்
திண்மை - சூட்சுமத்தின் ஸ்தூலம். நுண்ணிய தத்துவங்கள் திண்ணிய
உருவங்களாகின்றன என்றபடி.

முக்கணை முன்ன முன்ன மும்மலம் எரிதல் கூடும்
பக்கமாய்ச் செவியைப் பார்க்கப் பரிந்தெழும் ஒமென் னோசை
செக்கர்வாய் காணக் காணச் செழுமறை முழக்க மாகும்
இக்கலை வடிவாய்க் காட்சி ஈந்தருள் ஈசா போற்றி. உ

ஆருயிர்ப் பாவ ஆலம் அன்புடன் கண்டந் தாங்கிப்
பேரருள் அமுதம் ஈயும் பெருமையை உணர்த்தும் நீலம்
வருமை துடிதி சாய்கை இறுத்தகால் எடுத்த காலும்
கூரளி ஐந்து செய்கைக் குறியணி சிவமே போற்றி. ஈ

உலகெலாம் உன்றன் போர்வை உலகெலாம் ஒலியின் ஈட்டம்
ஒலிஎழும் சுழல்பாம் பென்ன உன்னணி ஒலிபாம் பாகும்
கனிமத யானைப் போர்வை களிப்பினை ஒடுக்கும் பூட்கை
புலியுடை கருமச் சாய்வு, பூண்டனை புனிதா போற்றி. ச

வெள்ளெலும் பாரம் எண்ண வீண்பிறப் பிறப்பில் லாத
வள்ளால் நீ என்னும் உண்மை மருவிடும் நெஞ்சில் தூய
வெள்விடை உள்ள உள்ள விளங்கிடும் அறத்தின் மேன்மை
உள்ளுறை கோலங் கொண்ட உத்தமா போற்றி போற்றி. னு

ஈ. 'ஆலமுண்டாய் அமுதுண்ணக் கடையவனே' - திருவாசகம்.
உழை - மான். துடி - உடுக்கை. சாய்கை - சாய்ந்த கை ; அபய கரம்.
முயலகனை இறுத்த கால். கூர் - உள்ளது சிறத்தலை. ஐந்துசெய்
கை - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்.

ச. இறைவன் அணிந்துள்ள பாம்பு உலகத்தின் மூலகாரணமாக
உள்ள நாதம் - ஒலி - என்றபடி. களிப்பு - மதம். பூட்கை -
கொள்கை.

நு. உள்ளுறை - சத்தவ இரகசியங்கள்.

க௦. புராணக் கலை

மறைகளும் மற்று முள்ள மாண்புறு கலைக ளெல்லாம்
அறைதரும் ஐயன் மேன்மை அதைப்புரா ணங்கள் வேறு
முறையினில் மாற்றி மாற்றி முழங்குதல் மட்டமை யன்று
தறையினில் கதைக ளாகத் தத்துவம் தழைத்தல் தீதோ. க

வெறுங்கதை புராண மன்று விழுப்பொருள் பலவு முண்டு
நறுங்கவி மெய்விஞ் ஞானம் நற்றொழில் நாடு செல்வம்
அறங்குணம் காதல் வீரம் அருளிறை இயற்கை வாழ்க்கை
திறங்களின் காட்சிக் கூடீம் தெய்விக நிலையம் நன்றே. ௨

சத்தொடு சித்தா னந்தம் சாத்திரஞ் சொல்லிப் போகும்
சத்தினைத் தலைவ னாகச் சித்தினைத் தலைவி யாக
நித்தியா னந்தஞ் சேயா நிகழ்த்திடும் புராண நூல்கள்
சத்தியம் உருவ மானால் தரணிக்கு விளக்க மாமே. ௩

மும்மலம் அழிக்கும் துண்மை முப்புரம் எரித்த காதை
நம்முயிர் சிவமார் தன்மை நாடுதல் வள்ளி காதை
செம்மையில் ஆட்சி வீழ்த்தல் செப்பிடும் இராம காதை
தம்முளே எல்லாங் காண்டல் கண்ணனின் காதை யாமே. ௪
கதைகளை மட்டுங் கொள்வோர் கருத்தினில் கலகம் தேங்கும்
கதைகளை மட்டுங் கேட்போர் கடவுளைக் காண்ப தில்லை

௨. விழு - சிறந்த.

௩. சத் சித் ஆனந்தம் - சச்சிதானந்தம் (சத் - உண்மை ; சித் - அறிவு ; ஆனந்தம் - இன்பம்). சேய் - குமரன். சோமாஸ்கந்த மூர்த் தத்தைக் குறித்தவாரும். இதுபற்றி, 'முருகன் அல்லது அழகு' என்னும் நூலில் விளக்கஞ் செய்துள்ளேன்.

௪. 'அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன், முப்புரம் எரித்தனன் என்பர்கள் மூடர்கள், முப்புர மாவது மும்மல காரியம், அப்புறம் எய்தமை யாரறி வாரே'—திருமூலர்.

கதைகளை மட்டுஞ் சொல்லிக் காலமே கழிக்குங் கூட்டம்
துதையுமேல் உலகம் பாழாம் தூய்மையும் பெருகா தன்றே. ௫

க்த. புராணக் கலை

சாதியைப் பிறப்பி னாலே சாற்றிடும் புராண காதை
ஆதியில் இல்லை அந்த அவதியின் தோற்றம் பின்னே
நீதியை அழித்து நல்ல நெறியினைக் குலைத்த தம்மா
சோதியே அதனைப் போக்கச் சூழருள் இன்னே இன்னே. க

பெண்ணினை இழித்துக் கூறும் பேய்க்கதை சாக சாக
கண்ணினை விழிக்கச் செய்யாக் கருங்கதை மாய்க் மாய்க்
புண்ணினை வளர்க்குந் தீய புன்கதை போக போக
கண்ணுதல் கொண்ட தேவே கருணைசெய் இன்னே இன்னே.

ஒழுக்கினை உயிரின் ஒம்பும் உயர்கதை வாழி வாழி
வழுக்கினர் திருந்தும் வண்மை வளர்கதை வாழி வாழி
பழுத்தவர் நெஞ்சே பாட்டாய்ப் பகர்கதை வாழி வாழி
எழுத்தினர்க் கூக்க மூட்டும் எழிற்கதை வாழி வாழி. ங

சீவகன் செல்வந் தந்த தேவனார் வாழ்க வாழ்க
காவியக் கண்ணை ஈந்த கம்பனார் வாழ்க வாழ்க
தேவியற் பாட்டை வார்த்த சேக்கிழார் வாழ்க வாழ்க
பாவியற் றமிழாற் பாடல் பகர்பாஞ் சோதி வாழ்க. ச

முத்தனே முக்கண் மூர்த்தி முதல்வனே முடிவே இல்லாச்
சித்தனே தில்லை யாடுந் தேவனே சிவனே நாதப்
பித்தனே புராண நூலின் பிராணனை உணருங் கூட்டம்
இத்தரை மிடைதல் வேண்டும் ஈசனே அருள்செய் வாயே. ௫

௫. துதையுமேல் - பெருகி நெருக்குமாயின்.

உ. கருங்கதை - இருட்கதை ; அஞ்ஞானத்தைத் தருங் கதை.

ங. உயிரின் - உயிரினும் ; உயிரைப்பார்க்கினும். 'ஒழுக்கம் உயி

ரினும் ஒம்பப்படும்' - திருக்குறள்.

௫. மிடைதல் - மலிந்து நிறைதல்.

கஉ. வழிபாடு

ஒன்றாத மனமழிந்து ஒன்றுமனம் பெறவேண்டிக்
கன்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருகி உருகின்றேன்
மன்றும் பெருமானே மயிலைநகர்க் கோயிலிலே
நன்றாக வழிபட்டேன் நாயகனே இளமையிலே.

க

புண்ணிலவு மனம்போக்கிப் புனிதமனம் பெறவேண்டிக்
கண்ணிரண்டும் நீர்பொழியக் கையிரண்டுந் தலையேற
மண்ணினிலே உமையம்மை மயிலாகி வழிபட்ட
பண்பதையில் பணிசெய்தேன் பரம்பொருளே அறிவாயே.

உ

திருக்கோயில் வழிபாடு திருத்தொண்டர் வழிபாடாய்
உருக்கோலக் குன்றைமுனி உரைஉதவ அருள்புரிந்தாய்
இருக்கோல மிட்டழவும் எட்டாத இறையோனே
பெருக்கோடுங் கங்கையொடு பிறையணிந்த பெருமானே.

ங

திருத்தொண்டர் வழிபாடு திருநாட்டு வழிபாடாய்க்
கருத்தொன்ற அருள்சுரந்த கற்பகரீ எனக்கொண்டேன்
பருத்தவுடல் சிறுக்க அந்தப் பணிபுரிந்தேன் துணையாலே
எருத்திவருஞ் சடைமுடியாய் எனைநடத்து நின்வழியே.

ச

தொழிலாளர் படைதிரட்டுந் தொண்டனக்கு வாய்த்ததது
வழியான பொதுமைபென மனஞ்செலுத்தி உழைக்கின்றேன்
பழிபாவங் கடந்துநிற்கும் பரம்பொருளே சிவமுதலே
வழிபாட்டுத் தொண்டன்றி மற்றெதையும் வேண்டேனே.

ரு

க. ஒன்றாத - (ஒன்றினும்) பொருந்தாத. மயிலை - மயிலாப்பூர் ;
உமையம்மை மயிலாகி இறைவனை வழிபட்ட திருப்பதி ; சென்னையி
லுள்ளது.

ங. திருத்தொண்டர் வழிபாடாக உருவெடுக்கக் குன்றை முனி
யாகிய சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணமென்
னும் பெரியபுராணம் துணைபுரிய என்றபடி. இருக்கு-இருக்குவேதம்.

ச. எருத்து இவரும் - எருதேறும்.

கந. வழிபாடு

இவ்வுலகில் திருக்கோயில் வழிபாட்டை இயற்ற்வரின் எவ்வுயிருஞ் சிவமீநின் இருக்கையென உணர்ந்ததற்குச் செவ்வியலில் வழிபாட்டுச் செயல்பெருக்க எனத்தெரித்தாய் தெவ்வுலக மில்லாத தொண்டிலகை வேண்டுவனே. ௧

மதவகுப்பு நிறநாடு மற்றுமுள பிரிவுகளால் இதமிழந்து மக்களினம் இகல்விளைக்கும் இருட்காலம் பதமுடைய சன்மார்க்கப் பணிவேண்டும் இந்நாளில் இதயமிடை நடம்புரியும் இறையவனே துணைபுரியே. ௨

பிரிவற்ற சன்மார்க்கம் பேருலகில் பரவுதற்குப் பரிவற்றுச் சுரண்டரசு பகையரசு விழல்வேண்டும் உரிமையுடன் மக்களினம் உலவுபொது அறம்வேண்டும் கரிமதத்தை அழித்தவனே கருணைமிகு துணைபுரியே. ௩

உலகமெலாம் ஒருகுடும்பம் ஆதலுக்குப் பொதுமைஅறம் இலகஇவண் வளர்ந்தோங்க இயங்குவது சன்மார்க்கம் பலகலைகள் பலமதங்கள் பகர்வதந்த நன்மார்க்கம் பொலிகளன நடம்புரிவாய் பொற்பொதுவில் மணிவிளக்கே. ௪

ஔயாது நடம்புரிந்தே உயர்பணியை ஆற்றுகின்றாய் தாயாகி உலகாக்கித் தாங்குகின்ற சங்கரனே மாயாத வீட்டின்ப மயக்கமதை வேண்டுகிலேன் ஔயாமல் பணிசெய்ய உன்னருளை வேண்டுவனே. ௫

கசு. மன அடக்கம்

மன அடக்கம் வேண்டுமென்று மதிவாணர் சொற்றார்

மற்றவர்கள் கண்டுவிட்ட மார்க்கங்கள் பல்வே
மனமந்தி எனஉலகில் வழங்குதலும் உண்டு.

மந்திவழிச் சென்றுமுன்றால் மானிலமே பேயாம்
மனம்ஐந்தின் தனையறுந்தால் மந்திஇயல் மாறும்

மாறுபட ஒருருவில் மனந்திளைத்தல் வேண்டும்
சினமறுத்துச் செருக்கொழிக்குஞ் சிவனுருவை நினைந்தால்
தீமனம் நன்மனமாய்ச் சிறந்தகுரு வாமே. க

‘இதுகடந்தோன் அதுகடந்தோன் இறை’ என்று பேசி

இப்படியும் அப்படியும் இயங்கிவந்தால் நெஞ்சில்
எது அடையும் என்னவரும் இந்நிலையை ஓர்ந்தோ

எம்பெருமான் சிவபெருமான் எந்தைநட ராசன்
மதிந்தியும் பணஅரவும் மருவுசடை முடியும்

வரிவிழியும் மணிக்களமும் மலர்க்கரமும் அடியும்
பதியஅருள் உருக்கொண்டான் பற்றி அதை நினைந்தால்
பாவமனப் புறம்விழுந்து பரமஅகம் எழுமே. உ

கங்கைசெருக் கொடுக்கினவன் கதிரவன்பல் லுதிர்த்தோன்
கைக்கரியைக் கடும்புலியைக் கடிந்துறுத்துக் காய்ந்தோன்
செங்கரத்தில் மழுமானைச் சேரவைத்த சேயன்
சிறியதீ முயலகனைச் சேவடியால் அடர்த்தோன்

க. மந்தி - குறங்கு. ஐந்தின் - ஐம்புலனின். தனை - கட்டு ;
வீலங்கு. திளைத்தல் - மூழ்கல். தீமனம் - புறமனம் ; புலன்கள்வழி
உழல்வது. நன்மனம் - (புலன்களாகிய கட்டை அறுத்த) அகமனம்.

உ. மணிக்களம் - நீலகண்டம். மலர்க்கரமும் அடியும் - மலர்க்
கையும் மலரடியும். அதை - அவ்வுருவை. பாவமனம் - புறமனம்.
பரம அகம் - மேலான அகமனம்.

உ. கை கரியை - துதிக்கையுடைய யானையை.

வேங்களிழுப் புரமெரிய விடுத்தநகைக் கணையன்

வேள்மதனை விறல்யமனை வேகஉதை வீரன்
மங்கையொரு பஞ்சுடைய மைந்தனருள் மெய்யன்
மலரடியை உள்முனைத்தை மறக்குதும்பென் செயுமே. ந

ஒடுங்கிவந்த வெள்ளைமதி உறையமுடி ஈந்தோன்
ஒடுவிடப் பாம்புகளை ஒப்பனையாய்ப் பூண்டோன்
அடங்குபுலத் தவஇளைஞர்க் காயுள்நிறை உய்த்தோன்
அடுங்காளி அகமகிழ ஆடல்புரிந் தூண்டோன்
நடுங்கியவெவ் வரக்கனழ நல்லருளைக் கூர்ந்தோன்
நாரைபன்றி குருவிகளை ஞானமுறச் செய்தோன்
பிடுங்குசினப் பேய்க்குலங்கள் பேணஇடந் தந்தோன்
பிஞ்ஞகளை அடைந்தமனம் பீடுபெற லரிதோ. ச

சிவனுருவை நினைக்குமனம் சிவன்கோயில், அதனால்
சீவகர ணங்களெல்லாம் சிவகரண மாகும்
திவறுமுனை புலன்களெல்லாம் சிவம்வினையும் புலனாம்
சிறுமைவளர் உடல்முழுதும் சிவம்ஒளிரும் உடலாம்

ந. வெங்களி - கொடிய மயக்கமுடைய. நகை கணையன் -
புன்கிரிப்பாகிய ஆம்பையுடையவன். காமனை வேகுமாவும் யமனை
உதைத்தும் வீழ்த்திய வீரன்.

ச. ஒப்பனையாய் - அணியாக ; அலங்காரமாக. இளைஞர்க்கு -
மார்க்கண்டேயருக்கு. உய்த்தோன் - கொடுத்தவன். அரக்கன் - இராவ
ணன். கூர்ந்தோன் - நெக்கச் செய்தோன். நாரை பன்றி குருவி
களுக்குப் பேறளித்ததைத் திருவிளையாடற் புராணத்திற் காண்க. பீடு-
பெருமை.

ரு. திவறு - தவறு ; அழிவு.

திவள்ளவுப் புவனமெலாம் சிவபுவன மாகும்
 சினஞ்செருக்குப் பிறந்தஇடம் சிவஞ்செறியும் இடமாம்
 சிவனுருவை நினைக்குமனச் சிறப்பைஎன்ன சொல்வேன்
 செல்வமது செல்வமது விழுச்செல்ல மதுவே. (ந)

கரு. மன அடக்கம்

உருவமற்ற ஒன்றைநீ உன்னலரி தென்றும்
 உருவமுற்ற ஒன்றைநீ உன்னலெளி தென்றும்
 உருஇயலை உன்இயலை ஊடுருவி ஆய்ந்தோர்
 உணர்ந்துவிட்டார் முன்னவர்கள் உணர்ந்தஉண்மை இந்நாள்
 உருவமதில் ஒன்றுவையேல் ஊனுக்கிரை யாகாய்
 உருவமெனில் மனமேநல் லுருவுகொளல் வேண்டும்
 உருவமில்லாச் சிவபெருமான் உருவெடுத்தான் அருளால்
 உன்னுதற்கே உரியஉரு உரியஉரு உன்னே. க

தவனமுடி தவனமுடி சார்ந்தெண்ணு மனமே
 தண்ணிலவு வெண்மைவிரி தவனமுடி மனமே
 பவளஉரு பவளஉரு படிந்துகிட மனமே
 பாதிமா கதப்பசுமைப் பவளஉரு மனமே
 கமலஅடி கமலஅடி கருதியொன்று மனமே
 கழற்சிலம்புக் கருணையடி கமலஅடி மனமே
 சிவனுருவை நினைமனமே சிவனுருவை மனமே
 சிவமாலை சிவமாலை சிவமாலை மனமே. உ

ரு. திவள் - அசையும். புவனமெல்லாம் எல்லையுடையனவாக
 லின், 'அளவுப் புவனமெல்லாம்' என்னப்பட்டது

உ. தவனம் - (நெருப்பு) செம்மை. 'தவனச் சடைமுடித் தாயரை
 யானே' - திருமூலர்.

சிவபெருமான் திருவுருவைச் சிந்தனைசெய் மனமே

சிந்தனையுள் சிந்தனையைச் செலுத்திஇரு மனமே
தவநிலையாம் தவநிலையாம் தவநிலையாம் அதுவே

தவநிலையில் கங்கையைப்பார் தருக்கழிவு நேரும்
தவளமதி நினை அறிவின் தனிமையொளி காலும்

தழற்கண்டம் நம்பாவம் தணந்திறுகல் காட்டும்
நவிராவக் காட்சியிலே நல்ல அன்பு வழியும்

நளினமலர் திருவருளாய் நயத்தல்பொரு ளாமே. ந

சிவத்தையே நினைமனமே சிவத்ததைவிடத் தோடின்

திமைபடை படையாகித் திரண்டீர்க்கும் சிறி
அவத்தைவினை பேராசை அலகைக்கீரை யாவாய்

அழுக்காறு பகைமைஇகல் அனலெரியில் வதைவாய்
சுவத்துமுடை வீசிவிசிச் சார்ந்தமுகிப் போவாய்

சாக்கடையாய்ச் சிறைநீராய்ச் சாம்புழுவாய் நெளிவாய்
சிவத்தையே நினைமனமே சிவத்தையே மனமே

திமைஅணு காதுன்னைச் செகம்வாழ்த்தும் இனிதே. ச

மனமேநீ மனிதரிடம் மலர்ந்தியங்கு கின்றாய்

மற்றஉயி ரிடத்தினிலே மயங்கியிருக் கின்றாய்

மனமுடையார் மனிதரென மாண்புலவர் கண்டார்

மனிதருன்னை மந்தியென வைவதென்ன மாயம்

ந. தவளமதி-வெண்பிறை. பிறைமதி தூய அறிவுக்கு அறிகுறி யாதவின், 'அறிவின் தனிமை ஒளி' என்னப்பட்டது. காலும்-உமிழும். தணந்து இறுகல்-மறைந் தொழிதல். பாவங்குறித்து முறையிடும், உயி ரின் பாவத்தைத் தான் ஏற்று அருள்புரிபவன் இறைவன். இதற்குஅடை யாளமாக விளங்குவது தழற்கண்டம் - கீலகண்டம் என்க. நவிர் - வாள். விடப்பாம்பையும் நேசிக்கும் இறைவன் என்றபடி. நளின மலர்-தாமரை மலரையொத்த திருவடி. திருவடி திருவருளுக்கு அறிகுறி என்க. நயத்தல் - இனிமை செய்தல் ; பயன்படுதல் எனினுமாம்.

ச. அலகைக்கு - பேய்க்கு. சுவத்துமுடை - பிணநாற்றம். வீசி விசி - வீசி விம்மி.

மனமேரீ ஆசையினால் வாளாகி உலகை

வதைக்கின்றாய் அதைவிடுத்தால் மனிதஇனம் வாழ்த்தும்

கனஆசை அறநினைப்பாய் கண்ணுதலோன் அடியைக்

கடியமுன்றன் இயல்மாறிக் கருணைஎழும் நன்றே.

ரு

கசா. உலகம்

உலகிலே உன்றன் ஒருபெய ராலே

உற்றது பூசனை ஒருகால்

பலபெய ரிடையே பரிந்தது சிவமே

பரிவினால் இடர்வினை வில்லை

கலையிலா மனத்தர் கருதினர் பின்னே

கடவுளர் பலர்பல ரென்றே

இலகிய பூசைக் கிடுக்குகள் நேர

இடிந்தது பழம்பெரும் நிலையே.

க

ஒரிறை பல்பேர் உடுத்ததை உணரார்

உறாமைகள் செய்தனர் அதனால்

காரிருள் எழுந்து கட்டுகள் விடுத்துக்

கண்களை மூடிய தறிவாய்

பாரினில் மதப்போர் பரமநின் பேரால்

பரப்பினர் பாவிகள் எங்கும்

காரியங் கடந்த கண்ணுதற் பெரும

கண்விழித் திடநினை யாயோ.

உ

சிவசிவ உன்றன் திருப்பெயர் முன்னாள்

செகமெலாம் முழங்கிய துண்டு

தவமிலாப் பின்னாள் சாய்ந்ததம் முழக்கம்

தலையெடுத்த ததுநகாலை முழக்கம்

உ. உறாமைகள் - உதாசினங்கள். காரியம் - மாயாகாரியம் ;
(காரியப்படுவது மாயை ; இறையன்று).

தவமுள பரத நாட்டினில் இன்றுந்
தாண்டவம் புரிவதுன் நாமம்
நவமுறும் உலகம் நண்ணுமோ பழமை
நாதநின் திருவுளம் என்னோ.

க

பால்திகக் கடலில் பரவுகீல் நதியில்
பற்றிய மற்றிடங் களிலும்
மால்கழி லிங்கம் மருவுதல் காட்சி
மானிலப் பழமைசின் நெறியே
கால்கொடு நமனைக் கடிந்தனை கண்ணால்
காமனைக் காய்ந்தனை அன்று
தால்கொடுக் குடையார் தருக்கனை இன்று
தடிந்திடத் திருவுளம் எழுமோ.

ச

சிவசிவ என்று சிந்தனை செய்க
செப்புக முழக்குக உலகீர்
பவகினைந் தலறிப் பத்தியால் உருகிப்
பாடுக திருப்புகழ் நாளும்
தவமுறும், பாவம் தழற்களம் ஏற்கும்
சடைமுடி அமிழ்தினைச் சொரியும்
நவையறுங் கொடிய நானறும் மூப்பு
நரைதிரை மாணமும் அறுமே.

ரு

ச. பால்திகக் கடல் - பால்டிக் கடல் (Baltic Sea); ஐரோப் பாலிலுள்ள ஒரு கடல். நீலகதி எகிப்தில் இருப்பது. தால் - கா ; காக்கு.

ரு. தழற்களம் - கஞ்சணிந்த நீலகண்டம். நவை - குற்றம்.

கள. பாரதம்

பாரத நாடு பழம்பெரு நாடு

பத்தரும் சித்தரும் வாழ்ந்த

நேரியல் நாடு நாடென நிமிர்ந்து

நினைத்தலும் பேசலும் என்னே

காரணி கண்டன் காரிழை பங்கள்

கலைகளுங் கோயிலுஞ் செறியுஞ்

சீரணி எங்குந் திகழ்ந்திடல் மூலம்

சிவத்திரு நாடென ஆடே.

க

கண்ணினைக் கவரும் கருத்தினை ஈர்க்கும்

• கருணையார் பனிவரைக் கயிலே

மண்ணிலே உயர்ந்த மறைபுகழ் தெய்வ

மாநதி கங்கைசேர் காசி

தண்கடல் அலையால் தமிழ்மறை முழக்கித்

தவம்புரி திருவிரா மேசம்

கொண்டநம் பரதம் குணவதி பாகன்

குலவிய நாடெனப் பாடே.

உ

எங்கணுங் கலைகள் எங்கணும் மறைகள்

எங்கணும் முனிவரர் ஈட்டம்

எங்கணுந் தவங்கள் எங்கணுங் கோயில்

எங்கணும் எழுந்தநற் கொள்கை

உ. ' பொன்னின் வெண்திரு நீறு புனைந்தெனப், பன்னு நீள்
பனி மால்வரைப் பாலது, தன்னே யார்க்கும் அறிவரி யானென்றும்,
மன்னி வாழ்கயி லேத்திரு மாமலை '—சேக்கிழார்.

ரு. ஈட்டம் - கூட்டம்.

எங்கணும் ஏற்பே எங்கணும் இருத்தல்
 இனியநம் பாரதப் பெருமை
 அங்குணன் நெறியில் அரும்பிய பொதுமை
 அறத்திறம் ஆக்கிய மரபே.

ந

கயிலைமால் வரையுங் கங்கையுங் கடலுங்
 காண்பவர் உளத்தினில் பொதுமை
 இயலுறும் அதனை இதயதா மரையில்
 எம்பிரான் இயற்றிடுங் கூத்தின்
 உயிரினை உணர்ந்தோர் ஒவிகக் கோயில்
 உயர்கலை எடுத்தனர் அந்த
 வியலினைத் தாங்கும் விழுமிய நாடு
 வியன்பெரும் பாரத நாடே.

ச

அலகிலா ஒளியாய் அருள்புரி அம்மை
 அப்பொங் காட்சியை இயற்கை
 உலகினில் உயர்ந்த ஒருமலை இமய
 ஒங்கலாய் உதவுதல் எங்கே ?
 மலையா சளித்த மாதிறை மணந்த
 மாக்கதைப் பிறப்பிடம் எதுவோ ?
 மலைமுடி பரதம் மாதவ வைப்பு
 மாநில இன்னுயிர் உயிரே.

ரு

ஏற்பே - வரவேற்பே. இந்த மரபினால் பாதகண்டம் பெருமை
 பெற்றதென்க.

ச. வியலினை - பெருமையினை. விழுமிய - சிறந்த. வியன் -
 அகன்ற.

ரு. மாதா இறை - உமாதேவியைச் சிவபெருமான்.

கஅ. சீர்திருத்தம்

எங்கெங்கும் நீங்காமல் இருக்கின்ற சிவமே
எப்படியோ முனைப்பெழுச்சி இடைநுழைந்த தையோ
தங்கியது தாக்குகிற தாக்குகளை அறிவாய்',
சாய்அதனைத் தக்கனது தலைசாய்த்த தேவே. க

புலன்களிலே உழன்றுதிரி புறமனத்தைப் போக்கிப்
புனிதமளி அகமனத்தைப் பொலிதரச்செய் தருளே
கலன்களென்று பாம்புகளைக் கருணையுடன் பூண்ட
காபாலி கண்ணுதலே கங்கைமுடி முதலே. உ

சோப்புகளால் சுரண்டிவிட்டால் தூயஉடல் வருமோ
சொல்வேந்தர் அங்கமாலை சொல்லியான் மேனிச்
சேப்புருவை நினைந்துவந்தால் செழிக்கும்உடல் இனிக்கும்
சிவனுருவை நினைமனமே சிவனுருவை மனமே. ஈ

திரைநரையைத் தீர்ப்பதற்குத் திரிந்ததையும் இதையும்
தின்றுமென்று திரைநரையின் சேர்க்கைபெறல் அழகோ
பரைவண்ண மாயிலங்கும் பரஞான நீற்றைப்
பரிந்தணிந்து வரஉடலம் பவளவண்ண மாமே. ச

சாகாத பேறென்றும் 'சாமிகுரு' வென்றும்
சரிகின்றீர் அங்குமிங்கும் சாகரத்தில் ஆர்த்த
ஆகாத நஞ்சுண்டும் அழியாத மெய்யன்
ஆலகண்டம் நினைந்துருக அழியாமை உறுமே. ரு

உ. கலன்கள் - அணிகள் ; ஆபரணங்கள்.

ஈ. சொல்வேந்தர் - திருநாவுக்கரசர். 'அங்கமாலை' என்பது
'தலையே நீவணங்காய்' என்னும் பதிகம்.

ச. 'பராவணமாவது நீறு'—ஞானசம்பந்தர்.

ரு. சரிகின்றீர் - சஞ்சரிக்கின்றீர். சாகரத்தில் ஆர்த்த - கடலில்
ஆரவாரித்து எழுந்த.

கக. சீர்திருத்தம்

எவ்வுயிரும் நீங்காமல் எழுந்தருளுஞ் சிவமே
எவ்வாறு சாதிப்பேய் இடம்பெற்ற தந்நாள்
எவ்வுயிரும் சமஉரிமை இனிமைபெற வேண்டும்
இசைநாதப் பாம்பணிந்த இறையவனே அருளே. க

மங்கையொரு பங்குடையாய் மதிகங்கை முடியாய்
மாநிலத்தில் பெண்ணடிமை மருவியதென் அறிவோ
நங்கையார்கள் ஆட்சிபெற்றால் நல்லுலகம் மலரும்
நாதாந்த ஞானவித்து நாயகமே அளியே. உ

சகத்தினிலே சுரண்டுகின்ற சாம்ராஜ்யம் வீழ்ச்
சகலையுங் காக்கவல்ல சமதர்மம் வாழ
அகத்தழுக்குக் கழிந்தழிய அருட்புகழைப் பேச
ஆசையுரு முயலகனை அடர் அறமே அருளே. ங

ஊனுண்ணு அருள்வளர உலகிடைப்போர் வறள
உயிர்க்கொலைக்குச் சாலைஅமை ஊனஅர சோடத்
தேனுண்ணும் மொழியணங்கு சிவகாமி மகிழத்
தில்லைநடம் புரியரசே திருவுள்ளங் கொள்ளே. ச

குடிவகைகள் புகைவகைகள் குவலயத்துக் கேளே
குணங்கெடுக்குங் கணங்கள், நஞ்சு, கூற்றுருவம் பொன்ற
வடிவளிக்கும் பால்பழங்கள் வகைவழிகள் பெருக
வரத! அற விடையுடையாய் வரந்தருவாய் இன்றே. ரு

௨௦. அன்பு

சிவபெருமான் எம்பெருமான் செல்வமிலாச் செல்வன்
 செல்வமெலாம் உயிர்க்கீந்த தியாகதெய்வம் அன்பே
 அவனமுடி சடைக்கூடை அணிஅரவம் அலங்கல்
 அத்தியுடை போர்வைபுலி யாணைபுரி எல்லாப்
 புவனமளி பெண்ணைமணம் புரிந்தமுனி உணவு
 பொதிநஞ்சம் கலனோடு பொதுச்சூழல் பேய்கள்
 பவனமிடு காடேந்தி பாறல்தொண்டி
 பரமஅன்புத் தத்துவங்கள் பத்தருக்கு விருந்தே. க

அன்புசிவம் என்றுரைத்தார் ஆன்றோர்கள் முன்னாள்
 அநுபவத்தில் அதையடைதல் அரிதரிதே அந்நாள்
 அன்புகலை யாகவைத்தார் அநுபவத்தில் வரவே
 அருட்குன்றை முனிவரதில் அன்புபுல னாகும்
 கன்மனமுங் கனிந்துருகுங் காளத்தி மலையில்
 கருந்திண்ணர் ஏறுகின்ற காட்சிஅன்புக் காட்சி
 அன்புருவாய் இவர்கிறதே ஆனந்தக் காட்சி
 அன்புகண்ணாய் அப்பனுமாய் அலைகடலு மாச்சே. ௨

க. அவன - அவனது; 'அவனதான்' என்றார் சம்பந்தரும்.
 அலங்கல் - மலை. அத்தி - அஸ்தி; எலும்பு. உடையும் போர்வையும்
 முறையே புலித்தோலும் யாணைத்தோலும். உரி - தோல். புலி யாணை
 உரி - புலி உரியும் யாணை உரியும். கலன் - உண்கலன். பவனம் -
 இல்லம்; வாழிடம். இடுகாடு - மயானம். ஊர்தி பாறல் - வாகனம்
 எழுது.

௨. குன்றை முனிவர் - குன்றத்தார் முனிவராகிய சேக்கிழார்.
 அதில் - அந்தக் கலையில் (பெரியபுராணத்தில்). திண்ணர் - கண்ணப்ப
 ரின் இயற்பெயர். இவர்கிறதே - ஏறுகிறதே.

அன்பேகண் ணப்பென்றும் அவரே அன் பென்றும்
 அங்குக்கண் ணப்பினவர் ஆரியகலைக் கீரர்
 கன்னிமொழிக் கல்லாடர் கருணைவழி மூவர்
 கனிந்தமணி வீரசகனார் கால்வழியில் வந்தோர்
 அன்னவர்பால் ஊற்றெடுத்த அமிழ்தமெலாம் அன்பே
 அன்பன்றி வேறென்னை அவைதிரண்ட தேக்கம்
 அன்புருவாய்ச் சேக்கிழவர் அருள்பெரிய நூலே
 ஆழாழி கரையில்லா அன்பாழி அதுவே.

ந.

மெய்ப்பொருளை மெய்ம்மையிலான் குத்துகின்ற காட்சி
 மெய்யன்பு, கொலைஞருக்கும் அருள்சரக்குங் காட்சி
 மெய்புருக்கும் மனமுருக்கும் மேதினியு முருக்கும்
 வெல்லன்புக் காட்சியது சிவகாட்சி யாகும்
 ஐயரெறி பத்தர்சினந் தானையடர் கோலம்
 அரசன்வெகுண் டணிவகுத்தே அங்கடையுங் கோலம்
 செய்பிருவர் வாளுமன்பாய்ச் சிவமெழும்புங் கோலம்
 சிந்தனையில் நிலவவைக்குஞ் சிறந்தகலை வாழி.

ச.

அன்புசிவம் அன்புசிவம் அன்புசிவ மென்றே
 அன்பமைச்சர் எடுத்துவிட்டார் அழகுத்திருக் கோயில்
 அன்புசிவக் கோயிலதே அளப்பரிய கோயில்
 அக்கோயில் வழிபாட்டால் அகம், அன்பு விளக்காம்

ந. கீரர் - நக்கீரர். நக்கீரரும் கல்லாடரும் கண்ணப்பர் திரு
 மறம் பாடியவர். மூவர் - அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர்; (இவர்தம் பாடல்
 களில் கண்ணப்பரைக் காணலாம்). 'கண்ணப்ப னொப்பதோர் அன்
 பின்மை' என்று கண்ணப்பர் அன்பைச் சிறப்பித்தவர் மாணிக்கவாசகர்.
 பெரிய நூல் - பெரியபுராணம்.

ச. மெய்ப்பொருள் - மெய்ப்பொருள் நாயனரை. மெய்ம்மை
 யிலான் - முத்தநாதன். 'வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்
 கடியேன்' - சுந்தரர். செய் - சிவப்பு; கோபக் குறி. கோபத்தால்
 சிவந்த இருவர் என்க. கோபத்தால் கொலை விளைக்கவல்ல வான் அன்பாக
 மாறியதைப் புராணத்திற் காண்க.

ரு. அமைச்சர் - மந்திரி சேக்கிழார். திருக்கோயில் இங்கே
 பெரியபுராணத்தைக் குறிப்பது.

அன்புள்ளக் கங்கங்கே ஆரிருளைச் சீக்கும்

அன்புசிவம் அடியவராய் அநுள்புரியும் நன்றே

அன்புசிவம் அன்புசிவம் அன்புசிவம் வாழி

அன்புசிவம் அன்புசிவம் அன்புசிவம் வாழி.

(ந)

உக. சிவ நாமம்

சிவசிவ நாமத்தைச் சொல்லு—அது
தவமுயர் செல்வமும் சாந்தமும் நல்கும்

(சிவ)

க. எல்லாங் கடந்தவன் ஈசன் - அவன்

எங்கணுந் தங்கும் இயற்கை விநோதன்
புல்லாகி நிற்கும் பொலிவை - நினைக்கப்

பொங்கும் அவன்திறம் புந்தியில் நன்றே

(சிவ)

உ. இயற்கை இறைவன் எடுக்கும் - இன்ப

எழிற்பொழி காவிய ஒவியக் கோலம்
இயற்கை விழிக்கு விளங்கும் - துன்ப

ஏத விழிக்கதன் இன்னுயிர் தோன்று

(சிவ)

ங. பவள மணிக்குன்ற மேனி - ஒரு

பாதி பசும்பொழில், பான்மதி காணும்
தவன முடிநீல கண்டம் - இது

சங்கரன் சித்திரம் சாந்த அமைப்பே

(சிவ)

ச. சிற்பச் சிவத்தின் தியானம் - இனி,

செழுமை இயற்கைச் சிவத்தினைக் கூட்டும்
பொற்புள் இயற்கையைப் போற்றின் - தனிப்

புனிதச் சிவமுணர் போதம் உறுமே

(சிவ)

ரு. கல்லால் மரத்து நிழலில் - ஒரு

காட்சி கருணைகை காட்டுதல் காண்பாய்
கல்லாக் கலைபயில் பள்ளி - அது

காணாத காட்சியாய்க் காட்டுஞ் சிவமே

(சிவ)

ச. இனி - இனிய. பொற்புள் - அழகு உள்ள.

ங. தவனமுடி - சிவந்த சடைமுடி.

கியற்றிய நூல்கள்

சிரு. வி. ச. வாழ்ச்சைக் குறிப்புகள்	12 8
பெரியபுராணம்—அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு	(அச்சில்)
புணர்யம் வசனம்	5 0
திருக்குறள்—சிறுநாள் (முதற் பகுதி - பாயிரம் - நான்கு)	(அச்சில்)
காரைக்காலம் பகுதி - முதற்பகுதி - ஆறு அடிகாரம்	5 0
தமிழ் - ல அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு	5 0
மணிதவர்க்கையும் காந்தியடிகளும்	4 0
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	(அச்சில்)
இன்பமாவும் விடுகலை	5 0
தமிழ்த் தெய்வம் (அச்சில்) - உள்வொளி	5 0
நாயன்மார் - வார அச்சில் - முதற் பகுதி - அல்லது அழகு	1 4
சீர்திருத்தம் அல்லது ஒள்கு - வார	1 4
இராமரீங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்	1 4
முடிபா? காது? சீர்திருத்தமா?	(அச்சில்)
பொதுமை வேட்டல்	1 4
என்கடர் - னிசெய்து கிடப்பபடி	5 0
சைவத்தின் சமரசம் 0 12 சைவத் திறவு	1 4
சன்மார்க்க பொதமும் திறவும்	0 4
சன்மார்க்கத் திறவு	0 12
சன்மார்க்கம் நம்மாழ்வாரும்	0 12
சன்மார்க்கம் அல்லது தியானம்	0 12
சன்மார்க்கம் அல்லது திருமுறை—அரும்பதக் குறிப்பு	0 12
புறமடல் 0 6 ஆழமும் அமுதமும்	0 6
கடல் மடலும் தாய்மடல் 0 4 சித்தாராக்கம்	0 6
தமிழ் - ல அல்லது பெருந்தம்	0 6
உரையா - ல அல்லது நாட்டுப் பாடல்	0 6
முருகன் அ - ல வேட்டல்	0 6
திருநா - ல வேட்டல்	0 6
தமிழ் - ல அல்லது வேட்டல் 0 6 புதுமை	0 6
நாயன்மார் - ல சமரச தீபம்	0 6
வினைப்பவர் - ல சமரச தீபம்	0 6
வினைநாள் - ல	0 6

நாட்டுத் திறவு, (நாடுகளைப் புத்தகம்)

12, வாரம் முதலி நேரு, இராமப்பிபன்.